

Pane prezident!

Za Vladovu podobizňu¹ čo najsdečnejšie ďakujem, mala som veľkú radosť z nej, je mi to veľmi vzácné, že Ste sa tak láskavo na mňa rozpomenuli a tým materinskému srdcu útechu dopriali.

Najnovšie dostala som od neho viac podobizní, nuž osmelujem sa podobizňu zas na určené miesto zaslať, ktoré že smie zaujať, je pre syna veľké vyznamenanie² a povzbudenie ku ďalšej účinnej práci za blaho našej teraz tak ľažko skúšanej republiky.³

Pani prezidentovej uctív pozdrav zasielajúc Vám, Pane prezident, moju najhlbšiu vdāku za blahoprajnosť synovi preukázanú vysloviac som Vám

v hlbokej úcte oddaná

v Novom Meste n[ad]/V[áhom] 20 Jún 1919

vdova Ida Hurbanová.

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-II-6. Originál, rukopis.

1 – Rozumí se Vladimír Ladislav Hurban.

2 – Vladimír Hurban byl v letech 1918–1921 československým vojenským přidělencem ve Washingtonu.

3 – Rozumí se vpád madarských vojsk na Slovensko a vytvoření Slovenské republiky Rad 16. 6. 1919.

V Praze dne 24. června 1919.

Milý příteli,

byla dnes u mne židovská deputace ze Slovenska; dali mně některé doklady antisemitismu, které Vám předkládám.¹ Někteří vojenští úřadové a jednotlivci rozhodně vybočili z mezí občanské tolerance. Byli mně jmenováni z Trenčína major Dvořák a Pařík.

Zvláštní pozornosti zaslhuje osud těch židů, kteří byli donuceni opustit své vesnice a utekli se do různých center, jako Žiliny atd. Nemají teď zákonného podkladu pro svůj pobyt a zaměstnání. Prosím, všimněte si věci.

Otzáka židovských škol jest dosti nalehavá; myslím, že by nebylo správné židům bránit v obětivosti pro školy. Budou-li pod státním dozorem a budou-li slovenštině věnovat patřičnou pozornost, můžeme je akceptovat.